

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

Μετὰ τὴν προχθεσινὴν ἐπίδοσιν τῆς διακοινώσεως τῶν Δυνάμεων, ὁ Κουμουνδούρος ἐδημοσίευσεν τὸν γνωστὸν νόμον περὶ τῶν ἀπαλλαγέντων· μετὰ τὴν ἐπίδοσιν δευτέρως διακοινώσεως θὰ ἐκδώσῃ τὰ φύλλα πορείας τῶν ἐθνοφρουρῶν· μετὰ τὴν ἐπίδοσιν τρίτης διακοινώσεως, θὰ προσκαλέσῃ εἰς τὰ ὄπλα τοὺς γέροντας καὶ οὕτω καθεξῆς, μέχρι οὗ προσκαλέσῃ εἰς τὰ ὄπλα τοὺς ἀπ' αἰώνων κεκοιμημένους ἀδελφοὺς καὶ πατέρας ἡμῶν. Τότε πλέον τοὺς βρυκόλακας θὰ φοβηθῇ ἡ Εὐρώπη ἀναμφιβόλως.

Αἱ ἐφημερίδες ἀνέμνησαν τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν χωρικῶν γυναικῶν, αἵτινες συνοδεύουσι ἡμερωμέναι τὰ τέκνα των ἢ τοὺς ἀδελφούς των κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῶν διαφόρων ταγμάτων μέχρι ἐξω τῆς πόλεως. Τὴν δόξαν ταύτην φθονήσασαι καὶ αἱ παρ' ἡμῖν ἀριστοκρατίσσαι, ἀπεφάσισαν νὰ ἐργασθῶσι καὶ αὐταὶ ὑπὲρ τοῦ ἐλληνικοῦ ζητήματος κατὰ τὴν ἰδιάζουσαν αὐταῖς μέθοδον. Μετὰ τὴν ἀπόφασιν ταύτην συνήφθησαν ἰδιαιτέραι ὁλως καὶ στενόταται σχέσεις πρὸς τοὺς μᾶλλον ἰσχύοντας τῶν ἐνταῦθα διπλωματῶν, ἐκάστη δὲ φιλόπατρις Κυρία φιλοτιμεῖται ποῖα νὰ καταβάλλῃ τὴν ἐτέραν κατὰ τὰς πατριωτικὰς ἐνεργείας. Ἀνταλλάσσονται λοιπὸν μυστηριώδεις ἐπισκέψεις μετὰ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος, ψιθυρίζονται λόγοι τρυφεροί, ἐν εἰς τὸ πατροπαράδοτον *car* ἢ ἐπὶ τῶν τὴν πρώτην κατέχει θέσιν. Ἰδοὺ μέθοδος ἀπλουσιότητος καὶ ἀνέξοδος, μέθοδος τοῦ συρμοῦ, πρὸς λύσιν τοῦ ἐλληνικοῦ ζητήματος, ἣν δὲν ἐφυντάσθη ὁ κ. Κουμουνδούρος, ὅταν ἐπεμπε τὸν κ. Ξένον ἵνα δωροδοκῇ τὰ χαρέμια τοῦ Σουλτάνου.

Κατὰ τοὺς ἀνταποκριτὰς ἐκ Παρισίων τοῦ κ. Δελιγιάννη, ἡ Εὐρώπη ἀπὸ τοῦ 1879 ἤθελε νὰ μᾶς δώσῃ ὅλην τὴν κάτω Ἠπειρον, ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ κ. Δηλιγιάννης ἐζήτησε καὶ τὰ Ἰωάννινα, δὲν ἐπῆραμεν μῆτε τὴν basse Épire καὶ τῶρα πῶς νὰ εὐχαριστηθῶμεν μὲ μόνον τὴν Ποῦνταν; — Ἄ! σικτίρ βρὲ ἐρίφ.

Ὁ Τηλέγραφος εἰδοποιεῖ τοὺς Ἕλληνας ἡμᾶς ὅτι πρέπει νὰ ἐτοιμασθῶμεν εἰς θυσίας, διότι τὸ εἶπε καὶ ὁ πρωθυπουργός· Γνωρίζομεν αὐτὴν τὴν πολιτικὴν, κύριε Τηλέγραφε,

ἢ μᾶς στέλλετε φλωρί
ἢ σᾶς καίμε τὸ μανδρί.

Προμαντεύομεν ὅτι ἡ ἰταλικὴ ἐφημερίς *Φάνφουλα* θέλει περιέχει προσεχῶς μακροσκελὴ ἀνταπόκρισιν ἐξ Ἀθηνῶν, περιγράφουσαν τὰ κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ νέου αὐτῆς ἀνταποκριτοῦ μετὰ τοῦ κ. Δηλιγιάννη περὶ τῶν πολιτικῶν αὐτοῦ φρονημάτων καὶ ὅτι ἡ *Στοά* καὶ ἡ *Πρωτὰ* θὰ δημοσιεύσωσι μετάφρασιν τῆς ἀνταποκρίσεως ταύτης.

Ἀκούσατε. Πρόκειται νὰ ἰδρυθῇ ἐν Ἑλλάδι ἐργοστάσιον κατασκευῆς ἢ παραγεμίσεως καλύκων φυσικῶν ὀπλων Γκρά. Ἠκούσατε; ἐννέησατε; Τίς τολμᾷ νὰ διίσχυρισθῇ λοιπὸν ὅτι ὁ Κουμουνδούρος θὰ ἐνδώσῃ; Αἶμα θὰ τρέξῃ βρὲ παιδιᾶ, αἶμα! μῆτε τώρα τὸ πιστεύετε; νὰ καὶ τὸ ἐργοστάσιον τῶν φυσικῶν! Πρέπει νὰ σᾶς πτύσωμεν, ὑπουργοί, διὰ νὰ μὴ βασκαθῇτε;

Ἀναστάσιος, ὅχι ὁ Βυζάντιος, ὁ Γούδας, ὁ ἐνδοξος βιογράφος τῶν ἐνδόξων ἀνδρῶν τῆς νέας Ἑλλάδος ἀπῆλθε κατὰ τὴν πανήγυριν εἰς Τήνον, ὅπως ἐκφωνήσῃ λόγον ἐνθουσιώδη πρὸς τοὺς Πανέλληνας περὶ τοῦ πολέμου καὶ ὑπὲρ τοῦ πολέμου. Καὶ ὁ Γούδας ὄργανον τοῦ Κουμουνδούρου; Ἄ! ὅλον τὸν κόσμον δὲν θὰ τὸ ἐπιστεύομεν.

Μανθάνομεν ὅτι εἰς τὰ κτήνη τοῦ στρατοῦ, ἵππους καὶ ἡμιόνους, παρέχεται ἄχυρον καὶ κριθὴ τόσον ἀθλίας ποιότητος, ὥστε ἐν τοῦλάχιστον ζῶον ἀποθνήσκει καθ' ἐκάστην ἐκ τοῦ χύματος τὸ ὅποιον τρώγει. Εἰς τὰς παρατηρήσεις τῶν ἀξιωματικῶν τὸ φρουραρχεῖον ἀπαντᾷ λακωνικῶς ἀδιατάττεσθε νὰ τὸ παραλάβετε». Καλὰ νὰ πάθουν τὰ κτήνη! Διατί νὰ μὴ διαμαρτυρηθοῦν; μήπως εἶναι ἀξιωματικοὶ καὶ φοβοῦνται;

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς παραδόσεως τῶν σημαίων εἰς τὰ τάγματα, ἀετὸς ὑπεριπτάμενος ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ μᾶλλον ἐνδιαφέροντος μέρους τῆς σκηνῆς, προοιωνίζετο ἀναμφιβόλως τὰ τρόπαια τῶν νέων Μαραθωνομάχων. Οὕτως ἐξήγησαν τὸν οἰωνόν οἱ Κάλχαντες Σιβιτανίδης, Ἀγγελοπούλος κτλ. Ἡμεῖς ὅμως ἰδόντες ὅτι τὸ πτηνὸν ἦν τοῦτο ἀπλοῦν ὄρνειον, ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἐπιδιώκουσι τὰ ἐρριμμένα πτώματα, τὰ κοινῶς λεγόμενα *ψοφίμια*, ἰσχυρίζομεθα ὅτι τὸ πτηνὸν ἦλθεν ἄνωθεν τῆς τελετῆς, διότι ἐμυρίσθη τὴν ἐκεῖ παρουσίαν τῶν δημοσιογράφων τούτων.

Ἰδοὺ καὶ ἐν καταπότιον ἐνθουσιασμοῦ κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Χολοβαίου οὗ τὴν συταγὴν συνταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Στοῦπης ἀντιγράφομεν ἐκ τοῦ *Τηλεγράφου*: «Ἐν τῇ πολυπλάγκτῳ ντῶν μεγάλων ἐθνῶν πορεία ἀνατέλλουσι πολλάκις κατὰ μοῖρα τῆς ἀνθρωπίνης δικαιοσύνης νόμον στιγμαί, ὕψη ἢ ἐγκλείουσιν μυστήρια, ἢ μυστηριώδεις τῶν ὁρίων ἀποκαλύψεις ἀπεργάζεται τοὺς καθολικοὺς τῶν εὐγενεστέρων ἡδυσθῶν θριάμβους». Ἐνεκ τῶν θυματίων καὶ καθολικῶν αὐτῶν ιδιοτήτων, τὰ καταπότια Χολοβαίου κατέστησαν ἀντικείμενον παγκοσμίου χρήσεως καὶ οἱ ἐξοχότεροι ἰατροὶ τῶν μεγαλοπόλεων τῆς Εὐρώπης συνιστῶσιν αὐτὰ καὶ μόνον εἰς πάντας τοὺς ἀσθενεῖς τῆς οἰκουμένης.

Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ προκειμένου ἀρθροῦ ἡκούσαμεν ὅτι ὁ κ. Χολοβαίου προσέφερεν εἰς τὸν κ. Στοῦπην μισθὸν χιλίων φράγκων κατὰ μῆνα, τροφήν δὲ καὶ οἰκημα δωρεάν, ἵνα συντάττῃ τὰς εἰδοποιήσεις του περὶ τῶν γνωστῶν καταποτίων καὶ τῆς ἀλειφῆς του. Ἀλλ' ὁ φιλόπατρις Ἕλληνα δὲν ἐδέχθη νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν πατρίδα του ἐν οἷς ζῶμεν ἤδη καιροῖς.

Αἱ 26 χιλιάδες δραχμαί, αἵτινες ἀπεστάλησαν εἰς Χίον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως γνωρίζετε πόθεν ἀπεσπάρσθησαν; Ἐκ τῶν ἐλῶν, τὰ ὅποια διανέμονται εἰς τοὺς πένητας ναυτικούς. Δὲν ὑπῆρχον, κύριοι ὑπουργοί, ἄλλα χρήματα; Βεβαίως δὲν ὑπῆρχον· διότι δὲν ἀφήσατε ἄλλα.

Τὴν Παρασκευὴν ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ τῶν Ἀθηνῶν, ἄνωθεν τῶν στηλῶν νεφέλη ἐν σχήματι μακροῦ ξίφους. Τοῦτο σημαίνει ὅτι αἱ πύλαι τοῦ οὐρανοῦ καλῶς φυλάττονται καὶ ὅτι οὐδεὶς κουμουνδουριστὴς θὰ εἰσέλθῃ ἐκεῖ.

Και ἄλλο μετέωρον, νυκτερινὸν τοῦτο, ἐφάνη τὴν ἐσπέραν
τῆς Κυριακῆς, βολὴς κωνικὴ ἐκ νότου πρὸς βορρᾶν ταξιδεύ-
σασα καὶ σβεσθεῖσα ἐντὸς τῶν νεφῶν. Τοῦτο σημαίνει ὅτι
θὰ λᾶβωμεν τὴν Θεσσαλίαν, ὅπου κεῖνται τὰ Μετέωρα.

Ὁ τελευταῖος ἐν Χίῳ καταστρεπτικὸς σεισμὸς ἐφυγά-
δευσε καὶ ἐκ Σάμου πολλοὺς Σαμίους, ἐν οἷς καὶ τὸν κ. Σο-
φούλην ἑνθερμον Ἑγεμονιστὴν ὁ φόβος τῶν φίλων Σαμίων,
προερχόμενος ἐκ καθαρᾶς φιλοζώου προνοίας, εἶναι πάντη
ἀδικαιολόγητος. Δὲν πιστεύομεν ὅτι ἡ Σάμος διατρέχει ἐπὶ
τοῦ παρόντος κίνδυνον ἐξ ὑπογείου σεισμοῦ ἢ ἐκ κλονισμῶν
τοῦ ἐδάφους· διότι ἐκεῖ ἐγκυμονεῖται σεισμὸς πολὺ διάφο-
ρος, σεισμὸς πολιτικὸς, ἀπειλῶν ὁσονούπω νὰ διασεισῇ ἐκ
βάθρων καὶ καταρρίψῃ τὸ κυβερνητικὸν οἰκοδόμημα καὶ
τοὺς ἐπ' αὐτοῦ.

«Κάμε καλὸ στοῦ διαδύλου τὸ χωρὶό.»

Μίαν ἡμέραν ἐπερπατοῦσα
Συλλογισμένος στὸν Ἰλισσὸν,
Καὶ σ' ἓνα μέρος—σπάνιο πρᾶγμα—
Νερὸ ποῦ εἶχε, καὶ περισσό . . .

Ἐνῶ κυττοῦσα ποῦ νὰ πατήσω
Ποῦ νὰ πηδήσω νὰ μὴ βραχῶ,
Βίδα παρέκει ἓνα παιδάκι
Ποῦνταν κλαμένο καὶ μοναχό.

Τοῦ λέω ἀπαιδὶ μου τ'ἔχεις καὶ κλαίεις ;
Εἶσαι χαμένο ἢ δὲν ἔμπορεῖς ;
Ἡ μήπως θέλεις νὰ προσπεράσῃς
Καὶ νὰ πηδήσῃς δὲν ἔμπορῃς ;»

Λόγο δὲν ἔγάζει, καὶ τὰ χεράκια
Σηκώνει ἀπάνω καὶ μὲ θωρεῖ
Ἦτον ἀφράτο, ἦτον ὠραῖο
Κ' εἶχε μαλλάκια σὰν τὸ φλωρί . . .

Εὐθὺς τὸ βάζω στὸν ὦμο ἀπάνω
Καὶ διαβαίνω ἀπ' τὸ νερὸ,
Ἵστερα σκύφτω λίγο καὶ λέγω
Κατέβα τόρα νὰ σὲ χαρῶ . . .

Ἀλλὰ ἐκεῖνο δὲν κατεβαίνει
Περνάει τὰ πόδια καλὰ καλὰ,
Καὶ τὰ σταυρώνει καὶ τὰ μαζεύει . . .
Στὸ στέρκο ἀπάνω μοῦ τὰ κολλᾷ . . .

Ἀφοῦ τοῦ εἶπα κάμποσα λόγια
μὲ τῆς φοβέρας τὸ ἀρχινῶ,
Φωνάζω, ἔβριζω . . . καὶ τὸ κτυπάω
Καὶ τὸ τσιμπάω καὶ τὸ κουνῶ . . .

Λεπτὸ δὲν δίνει . . . οὔτε τὸ ἰνιᾶζει...
Ἀλλὰ σφυρίζει καὶ τραγουδᾷ,
Κ' ἐνῶ τὸ δέρνω, ἐγὼ πονῶ . . .
Αὐτὸ γελάει, χοροπηδᾷ . . .

«Τοῦ κάκου, λέει, δὲν κατεβαίνω . . .
Χάνεις τὸν κόπο καὶ τὸν καιρὸ . . .
Ἐρωτα λένε τὸ ὄνομά μου
Καὶ νὰ σ' ἀφήσω δὲν ἔμπορῶ . . .

Ἄμα καθήσω στὸ στέρκο ἀνθρώπου
εὐκόλα ἔτσι δὲν ξεκολνῶ,
Θὰ τὸν παιδεύω καιροῦς καὶ χρόνου
Θὰ τοῦμαι βάρος ἐλεεινὸ . . .»

Καὶ ἀπὸ τότε στὸ στέρκο μοῦειναι
Κι' ὅπου κι' ἂν πάω, κι' ὅπου ἔβρεθῶ
Δὲν μὲ ἀφίνει νὰ μελετήσω,
Νὰ ἡσυχάσω, ν' ἀναπαυθῶ . . .

Ἀνάθεμά σε διαβολεμένο !
Ἀνάθεμά σε κακὸ, τρελλό . . .
Καταραμένη νᾶννε ἡ ὥρα
Ποῦεπα ἂς κάμω ἓνα καλὸ . . .

Μοῦσα, Νεράϊδα . . . ὅ,τι κι' ἂν ἦσαι
Σὺ ποῦ μοῦ στέλνεις τέτοιο κακὸ,
Ποῦ μὲ παιδεύει, ποῦ μ' ἀφανίζει,
Ὅπου μὲ κάνει μανιακό,

Πές του νὰ φύγῃ καὶ νὰ μ' ἀφίσῃ
Τὴν ἡσυχία μου πάλι νὰ ἴδω,
Εἶδεμὲ ἔλα καὶ σὺ κοντά μου
Νὰ τὸν κρατοῦμε μαζὺ κ' οἱ δύο . . .